

Hồi 47**Uyên Ương Lâu, Phong Ma Sơn**

Ngọn sơn cao sừng sững nhưng tưởng như muốn đâm thủng cả bầu trời xanh với những vách đá dựng đứng. Chỉ có một con đường duy nhất để lên Phong Ma sơn. Một bên là vách đá cheo leo hiểm trở vô cùng.

Thiếu Sơn nhìn độc đạo dẫn lên Phong Ma sơn mà buột miệng nói:

- Lão Hà cũng biết chọn địa điểm làm nơi trú ngụ đấy chứ. Với địa hình hiểm trở thế này thì một mình gã có thể đối phó với cả đại quân của triều đình.

Chàng nhìn lại Nhã Nhã và Cơ Băng Tâm:

- Hai nàng nghĩ sao?

Cơ Băng Tâm nói:

- Không vào hang hùm sao bắt được cọp con.

Thiếu Quân nói:

- Nàng nói đúng. Ba người chúng ta lại có Sát Tử lệnh Thanh Ma Thần Thủ chẳng lẽ không bắt được lão Đạo Hoa Tặc Hà Cương ư? Khi rơi vào tay Thiếu Quân rồi không biết lão sẽ ăn nói thế nào đây?

Nói rồi ba người cùng nối gót theo độc đạo tiến lên Phong Ma sơn, họ vừa bước vào độc đạo đã nghe tiếng gió hú lồng lộng từ trên đỉnh Phong Ma sơn vọng xuống, tiếng gió hú nghe rợn cả cột sống. Nghe những âm thanh đó, Thiếu Quân không khỏi áy náy và lo lắng.

Chàng nhìn sang Nhã Nhã:

- Đạo Hoa Tặc Hà Cương đang hù dọa Thiếu Quân và hai người đó. Ý tưởng dung mầy kẻ hù dọa con nít này thì chúng ta sẽ sợ chẳng.

Thiếu Quân quệt mũi nói:

- Hai người sợ không?

Nhã Nhã nói:

- Thiếu gia... Hãy để Nhã Nhã đi trước.

Thiếu Quân tròn mắt:

- O... Sao ta lại để nàng đi trước chứ? Thiếu Quân là nam nhân hay Nhã Nhã là nam nhân?

Nhã Nhã đỏ mặt. Nàng miễn cưỡng nói:

- Nhã Nhã là nữ nhân nhưng lại là nô nữ...

Thiếu Quân chau mày nạt ngang:

- Im...

Thiếu Quân nghiêm giọng nói tiếp:

- Nếu Nhã Nhã còn nghĩ mình là nô nữ của Thiếu Quân, ta sẽ lệnh cho nàng ở lại dưới Phong Ma sơn đó.

Nói rồi Thiếu Quân sải bước đi luôn một mạch.

Nhã Nhã và Cơ Băng Tâm hồi hải bước theo chàng. Bất thành linh có tiếng âm âm từ trên cao vọng xuống. Thiếu Quân dừng chân nhìn lên. Từ trên đỉnh Phong Ma sơn một khối đá khổng lồ đang lăn xuống theo độc đạo. Độc đạo quá nhỏ, khối đá thì lại che kín cả độc đạo. Lại thường hơn nó như được vách đá hít chặt lấy mà trượt theo độc đạo như thể muốn nghiền nát Thiếu Quân.

Thiếu Quân vận hóa công lực vào Thanh Ma Thần Thủ. Chàng dựng hữu thủ có Sát Tử lệnh Thanh Ma Thần Thủ phát tác, một chiếc bóng ảnh xanh rờn bổ thẳng vào khối đá khổng lồ đang lăn xuống chực đè nát ba người.

Ầm...

Sau âm thanh chấn động đó, khối đá bị bóng ảnh thủ đánh vỡ tan, tạo thành một cơn mưa đá ào ào chập xuống Thiếu Quân và Nhã Nhã cùng Cơ Băng Tâm. Thiếu Quân buộc phải vận công tạo ra một màn ảo khí che chắn cho mình và hai nàng. Màn ảo khí do Thanh Ma Thần Thủ tạo ra tựa một tấm mộc đỡ lấy cơn mưa đá hất xuống vực thẳm.

Thiếu Quân thở phào một tiếng:

- Quả là lợi hại.

Chàng vừa nói dứt câu thì nghe tiếng cười của Hà Cương Đạo Hoa Tặc, khí huyết trong kinh mạch Thiếu Quân bất giác sôi sục.

Chàng toan thi triển Hành Vân Dị Tướng bằng lên trên Phong Ma sơn thì tiếng cười ngưng bật, và giọng nói của Hà Cương như thể từ trong vách đá Phong Ma sơn phát ra:

- Tiểu tử... Ngươi khá lắm... Hôm nay ta mới được chứng kiến thấy uy lực tối thượng của Thanh Ma Thần Thủ Sát Tử lệnh võ lâm. Lời đồn đại của thiên hạ đúng là không ngoa. Ai có Thanh Ma Thần Thủ, người đó có cơ hội làm chủ võ lâm. Nhưng cho dù tiểu tử có Sát Tử lệnh Thanh Ma Thần Thủ cũng chẳng làm gì được Hà mỗ đâu. Bản nhân khen tiểu tử đã giữ đúng lời đến Phong Ma sơn gặp bản nhân.

Thiếu Quân danh giọng nói:

- Hà lão tặc... Nếu như lão có bản lĩnh muốn đoạt Thanh Ma Thần Thủ thì cứ xuất hiện. Có đầu trốn chui, trốn lủi trong Phong Ma sơn mà bù lu bù loa cái miệng vậy.

- Phong Ma sơn là lãnh địa của ta... Ta ngại gì mà không ra mặt với tiểu tử chứ.

Lời của Hà Cương vừa dứt lời thì cả ngọn Phong Ma sơn như rung chuyển. Trên vách đá đối diện với Thiếu Quân, từ từ nhô ra một gờ đá. Hà Cương chễm chệ ngồi trên một chiếc ghế được tạc bằng đá. Bên cạnh y có một thiếu nữ vận bạch y, tóc xõa tới ngang thắt lưng.

Thiếu Quân rọi sát nhãn chiếu vào Đạo Hoa Tặc Hà Cương. Chàng thở ra nhẹ nhõm rồi nói:

- Hà lão tặc muốn lấy Sát Tử lệnh Thanh Ma Thần Thủ thì hãy đèn đây mà lấy.

Hà Cương lắc đầu:

- Ta không làm điều đó mà ta muốn tiểu tử phải dâng bằng hai tay cống nạp Thanh Ma Thần Thủ cho ta.

- Lão đòi hỏi nhiều quá đó.

Hà Cương cười khẩy rồi nói:

- Ta luôn có sự đòi hỏi với những ai bước vào lãnh địa Phong Ma sơn.

Y rút một luồng chân nguyên căng phồng lồng ngực rồi nói tiếp:

- Tiểu tử... Hai ả nha đầu đi cùng với ngươi là ai vậy... Phải chăng ngươi có ý tiến nạp hai ả đó cho ta? Tiểu tử có ý đó tất ngươi đã hiểu ý ta rồi. Ngoan ngoãn lắm.

Nghe Hà Cương thốt ra câu nói này, bất giác sắc diện của Cơ Băng Tâm lẫn Nhã Nhã đỏ bừng.

Ngay cả Thiếu Quân cũng phải phẫn nộ bởi lời nói xúc xiểm của lão. Chàng gằn giọng nói:

- Bốn thiếu gia sẽ cống nạp cho lão đây.

Thiếu Quân vừa nói vừa toan phát động Sát Tử lệnh Thanh Ma Thần Thủ võ lâm lên gờ đá có Hà Cương đang ngồi.

Hà Cương như thể đoán được ý của chàng, liền kéo thiếu nữ che trước mặt y nói:

- Tiểu tử... Trước mặt ngươi là một thôn nữ hiếu hạnh, nhưng chẳng may lọt vào tay Đạo Hoa Tặc... Ngươi có thể phát động Sát Tử lệnh giết ả... Tiểu tử giết ả rồi, lão phu không biết Diêm Vương lão gia còn xem cha của ngươi Hàn Nguyên Chương là một đại thiện nhân nữa không nữa. Một đại thiện nhân mà lại sinh ra một đứa con luôn dùng Sát Tử lệnh giết người vô tội...

Hà Cương chất lưỡi:

- Lão hản khó đầu thai khi biết con của lão là một sát tinh của bá tính lệ dân.

Thiếu Quân từ từ hạ tay xuống, buông tiếng thở ra rồi nói:

- Bốn thiếu gia không phải là hạng người như lão nói đâu.

Đạo Hoa Tặc Hà Cương phá lên cười khằng khặc. Y vừa cười vừa nói:

- Tiểu tử... Ngươi đúng là có cái tâm đại thiện như cha ngươi. Nhưng để có thể trở thành bồ tát, thì ngươi phải trao Sát Tử lệnh Thanh Ma Thần Thủ cho ta mới phải. Ngươi hiểu ý ta nói chứ?

- Lão Hà... Nếu lão có hứng thú với Sát Tử lệnh Thanh Ma Thần Thủ sao không xuống đây lấy?

Hà Cương nhún vai nói:

- Không không... Hà mỗ không phải là đứa bé lên hai để tiểu tử sai khiến. Ngược lại Hà mỗ có bản lĩnh của một cao nhân lấy đại sự làm đầu. Nếu như tiểu tử có ý trao lại Thanh Ma Thần Thủ thì ngươi hãy đặt Thanh Ma Thần Thủ lên chiếc trụ trong Uyên Ương tình lâu.

Lão nhướng mày nói tiếp:

- Bằng như tiểu tử không có ý đó thì ngươi chẳng có chút từ tâm nào. Nếu ngươi không có chút từ tâm thì hãy xem hậu quả của ngươi đem đến cho những kẻ vô tội như thế nào.

Nói dứt lời Đạo Hoa Tặc Hà Cương bất ngờ vỗ tay đánh thẳng vào ngực thiếu nữ. Nhận trọn một chưởng của Đạo Hoa Tặc Hà Cương, thiếu nữ thét lên một tiếng, thân ảnh rơi khỏi

gờ đá lao xuống vực sâu thăm thẳm. Tiếng thét của thiếu nữ đập vào tai Thiếu Quân tạo thành cơn cuồng nộ dữ dội trong tâm tưởng chàng.

Thiếu Quân rống lên:

- Hà lão tặc... Bỏn thiếu gia lấy mạng lão.

Vừa nói Thiếu Quân vừa toan thi triển Hành Vân Dị Tướng băng lên gờ đá, nhưng Nhã Nhã đã kịp nắm lấy tay chàng ghì lại:

- Thiếu gia...

Thiếu Quân nhìn lại Nhã Nhã:

- Sao nàng lại cản ta?

Nhã Nhã ôn nhu nói:

- Con người Hà Cương cực kỳ gian trá lại biết cách ứng phó với bất cứ tình huống nào. Y dụng kế sách khích tướng để buộc thiếu gia rơi vào bẫy rập chờ sẵn của y.

Thiếu Quân nghe Nhã Nhã nói có lý liền nhìn lên Đạo Hoa Tặc Hà Cương.

Chàng gay gắt nói:

- Hà lão tặc... Có bản lĩnh thì xuống đây lấy Thanh Ma Thần Thủ.

Hà Cương phá lên cười. Lão vừa cười vừa nói:

- Hàn Thiếu Quân tiểu tử... Lão gia không có hứng thú để bồi tiếp ngươi. Ta khuyên ngươi nên thực thi những đòi hỏi của Hà lão gia. Nếu ngươi cãi lại ý muốn của lão gia... Ngươi chỉ chúc lấy cái chết thương tâm thôi.

Hà Cương đứng lên khỏi chiếc thạch đôn, nhìn Thiếu Quân lên tiếng nói tiếp:

- Thiếu Quân... Lão gia báo cho ngươi một tin, mà ngươi chẳng có chút nào hoan hỷ đâu... Ý Thu đã tự nạp mình đến cho Hà gia rồi đó. Trong tay Hà gia giờ có hai người, một là Ý Thu, hai là Băng Băng cô nương. Cả hai người đó ta nghĩ đối với ngươi đều quan trọng cả. Nếu như ngươi lỡ mãng với ta, thì... Cả hai người kia đều phải chịu nhận hậu quả như ngươi vừa thấy đó.

Hà Cương chấp tay sau lưng:

- Nói ít hiểu nhiều... Hà gia chờ ngươi trên Phong Ma sơn, tiếp nhận sự ngoan ngoãn của ngươi.

Nói rồi Hà Cương quay bước đi thẳng vào vòm cửa sau lưng. Nhân dạng lão như tan biến trong vách đá, trong khi gờ đá từ từ rút vào trong vách.

Nhã Nhã nói với Thiệu Quân:

- Thiệu gia... Nhã Nhã nghĩ trên đỉnh Phong Ma sơn đầy đầy cạm bẫy chết người của Đạo Hoa Tặc giăng ra đón thiếu gia... Thiệu gia hãy để cho Nhã Nhã đi trước.

Thiệu Quân gất giọng nạt ngang:

- Nhã Nhã... Trong tay Thiệu Quân có Thanh Ma Thần Thủ, Hà lão tặc đâu có gì khiến Thiệu Quân e dè chút. Thiệu Quân muốn bắt lão trừng trị mới hả giận.

Chàng nói rồi thi triển khinh công băng lên đỉnh Phong Ma sơn. Thiệu Quân quyết đoán, cương liệt như vậy, buộc Nhã Nhã lẫn Cơ Băng Tâm phải thi triển khinh công theo chàng.

Lên đến đỉnh Phong Ma sơn, đó là một bãi bằng với một lớp cỏ xanh mượt. Ngay chính giữa bãi bằng đó là một thạch thất trơ trọi. Ngay trên thạch môn khắc dòng chữ: Uyên Ương tình lâu, dưới dòng chữ đó là một bức phù điêu khắc một đôi nam nữ với tư thế lỏa lồ quấn chặt lấy nhau.

Bức phù điêu đó đập vào mắt Thiệu Quân, mặt chàng đã nóng bừng chứ đừng nói là nữ nhân.

Thiệu Quân buột miệng nói:

- Hà lão tặc đề tiện như thế là cùng.

Chàng nói rồi bước đến. Thiệu Quân còn quan sát để tìm cách mở thạch môn Uyên Ương lâu thì nó tự động dịch chuyển mở lối cho chàng.

Nhã Nhã nắm tay Thiệu Quân lại:

- Thiệu gia... Hãy để Nhã Nhã vào trước.

Thiệu Quân buông tiếng thở dài nói:

- Ta không phải giải thoát cho nàng khỏi huyết trường của Đông Xương đại nhân Lục Cẩn để nàng chết thế cho ta.

Nhã Nhã lắc đầu:

- Thiệu gia quan trọng hơn Nhã Nhã. Nếu như thiếu gia có mệnh hệ nào thì ai sẽ gánh vác trọng trách cho thiếu gia? Có thể sau thạch môn này là một trận pháp huyền ảo mà Đạo Hoa Tặc muốn thiếu gia bước vào để khống chế người. Hãy để Nhã Nhã vào, Nhã Nhã sẽ ra ngay.

Cơ Băng Tâm lên tiếng:

- Hàn huynh... Nhã Nhã và Cơ Băng Tâm vào trước.

Thiếu Quân nói:

- Thế sao cả ba người chúng ta không cùng vào.

Nói dứt lời, chàng bước tiến qua thạch môn, Nhã Nhã và Cơ Băng Tâm nối gót theo sau. Sau thạch môn là mật đạo với những nấc thang dẫn xuống một gian phòng khá rộng.

Trong gian phòng đó có hai chiếc chân đèn với ngọn lửa bùng bùng soi sáng mọi góc ngách. Giữa gian thạch phòng là trụ đá, còn chính điện là một chiếc quan tài đá.

Bước vào gian sảnh đó, thì cảm nhận được ngay hàn khí tỏa ra từ bốn bức vách tạo nên cảm giác rờn rợn trong chàng.

Cạch...

Âm thanh khô khốc đập vào thính nhĩ Thiếu Quân. Chân diện chàng lộ vẻ căng thẳng cực kỳ chờ đợi sự bất chắc chập đến.

Bức vách phía trước mặt chàng từ từ chuyển động quanh chậm chậm. Thiếu Quân không thể nào ngờ được Hà Cương lại ngang nhiên xuất hiện ngồi chễm chệ trên thạch đôn. Y vỗ tay rồi nói:

- Ta rất hoan hỷ khi tiểu tử bước vào thạch sảnh Uyên Ương.

- Hà tổng quản dám chường mặt ra để gặp mặt Thiếu Quân... Thiếu Quân cũng rất hoan hỷ đó.

- Ta là chủ nhân của tòa thạch sảnh này... Người đến thì ta phải bồi tiếp chứ. Hàn Thiếu Quân... Ta chẳng cần giấu giếm người làm gì, để tạo ra Uyên Ương tình lâu này, ta đã bỏ biết bao tâm huyết cũng như tất cả kiến văn ra đó. Ngoài tâm huyết và kiến văn còn là kim lượng của Hàn gia trong thời kỳ ta làm tổng quản cho Hàn gia. Người sẽ được thấy sự huyền diệu vô song của Uyên Ương tình lâu chẳng thua kém gì Thanh Ma Thần Thủ trong tay người đâu.

Thiếu Quân gằn giọng nói:

- Hà tổng quản có dám quyết một trận sinh tử với bốn thiếu gia?

Hà Cương lắc đầu:

- Ta cần gì phải làm vậy. Ta thừa biết bản thân ta không thể có được thứ công phu nào khả dĩ chống trả lại Sát Tử lệnh Thanh Ma Thần Thủ, nhưng trong Uyên Ương lâu thì Thanh Ma Thần Thủ của người...

Hà Cương lắc đầu:

- Chẳng thể nào làm gì được Hà lão gia. Uyên Ương lâu rất đúng với câu nói anh hùng khó qua được ải tình đó.

Hà Cương nói rồi cười khẩy.

Tiếng cười vừa thoát ra khỏi cửa miệng Hà Cương thì bất thành linh Thiểu Quân thì triển Hành Vân Dị Tướng lướt tới, trảo công Thanh Ma Thần Thủ thộp ngay đến yết hầu Hà Cương. Chàng xuất thủ cực kỳ nhanh, cầm nã thủ pháp Thanh Ma Thần Thủ thộp được vào yết hầu Hà Cương, Thiểu Quân phấn khích nói:

- Bây giờ thì lão ở trong tay bốn thiếu gia...

Những tưởng đầu Thiểu Quân đã đắc thủ ngay chiều đầu tiên nhưng thật lạ thường Hà Cương như thể tan biến vào khoảng không chẳng để lại dấu tích gì, còn trảo thủ của chàng thì vỡ vào vách đá đại sảnh.

Bộp...

Thiểu Quân chưa kịp rút trảo công lại thì một ngọn giáo từ bên trên lao xuống nhắm đúng vào đại huyệt Bách Hội của chàng. Kỳ biến xảy ra gần như không để cho Thiểu Quân có cơ hội đặng đến Thanh Ma Thần Thủ.

Nhã Nhã hét lớn một tiếng, trường kiếm trong tay nàng cắt một đường thẳng tắp nhanh không thể tưởng điểm vào đầu ngọn giáo.

Chát...

Nhờ mũi kiếm của Nhã Nhã mà ngọn giáo bị gạt ra bên, ghim phập ngay trước mặt Thiểu Quân. Mũi giáo xuyên thủng cả nền đá đại sảnh Uyên Ương tình lâu.

Thiểu Quân bất giác rùng mình khi liên tưởng đến mũi giáo kia đã có thể xuyên qua đại huyệt Bách Hội của mình.

Nhã Nhã hỏi:

- Thiếu gia không sao chứ?

Thiểu Quân nhìn nàng gượng cười:

- Đến lượt Nhã Nhã cứu Thiểu Quân.

Giọng nói trầm trầm của Hà Cương như thể từ bốn bức vách vọng ra khiến Thiểu Quân hoàn toàn không thể đoán được y đang ở đâu:

- Hàn tiểu tử... Người đúng là có số lớn, nên không chết bởi thiên lao nhưng nếu không có ả nha đầu kia thì người cũng tiêu mạng rồi. Ả nha đầu đó nhất định sẽ được Hà gia để mắt đến.

Thiếu Quân chau mày, gất giọng nói:

- Hà lão quỷ... Có bản lĩnh thì bước ra đối mặt với bốn thiếu gia đây. Cứ gì mà lấp ló như chuột chũi thế?

- Tiểu tử... Lão gia đã nói rồi... Ta không có hứng thú giao thủ với người bởi trong tay người có Thanh Ma Thần Thủ.

Cắt ngang với giọng tiểu ngạo đặc ý, Hà Cương nói:

- Tiểu tử, người đã đến Phong Ma sơn Uyên Ương tình lâu, hẳn đã có ý trao lại cho Hà gia Thanh Ma Thần Thủ, và hai ả nha đầu kia để đổi lấy Băng Băng nương nương và Ý Thu. Người làm như thế thì hối tiếc lắm đó. Đừng chần chừ gì nữa. Hãy đặt Thanh Ma Thần Thủ lên chiếc trụ đá ngay giữa Uyên Ương lâu đi.

Nghe Hà Cương nói mà huyết lưu trong nội thể Thiếu Quân sôi sùng sục. Chàng nhìn Nhã Nhã và Cơ Băng Tâm. Thiếu Quân toan cởi Thanh Ma Thần Thủ thì Nhã Nhã cản lại:

- Hàn huynh không thể dụng cách đổi phỏ với Lục Cẩn Đông Xương để đổi phỏ với Đạo Hoa Tặc... Bởi vì Đạo Hoa Tặc là người nham hiểm khó lường. Y có thể không rơi vào bẫy như Lục Cẩn đâu.

- Ta biết làm sao bây giờ?

Nhã Nhã nghiêm giọng nói lớn:

- Hà lão tặc... Hàn thiếu gia sẵn sàng đổi Nhã Nhã và Cơ Băng Tâm cùng Thanh Ma Thần Thủ cho lão nhưng trước tiên lão hãy thả Băng Băng nương nương và Ý Thu trước đã.

Hà Cương phá lên cười. lão vừa cười vừa nói:

- Nha đầu... Người tưởng Hà lão phu là ai chứ? Hẳn người nghĩ Hà lão phu là đứa trẻ lên hai, lên ba còn để chỏm ư? Lão phu hành sự không sơ xuất đâu. Để không sơ xuất, lão phu chỉ nắm đằng cán thôi.

Thiếu Quân cướp lời Hà Cương:

- Ai mà tin lời nói của lão. Bởi lão quá nham hiểm và gian trá nên bốn thiếu gia chẳng thể nào tin vào lời của lão được.

- Tin hay không là quyền của người... nhưng hôm nay người không trao Thanh Ma Thần Thủ cho lão phu, thì chuyện xảy đến cho Băng Băng nương nương cùng ả nha đầu Ý Thu... Người hẳn tự đoán được. Hai lần người rơi xuống vực đều gặp kỳ duyên nhưng với Băng Băng và Ý Thu kia, ta không tin kỳ duyên kia sẽ đến với họ. Vực thăm Phong Ma sơn là tử lộ, dưới vực thăm là một lớp đá tai mèo sắc nhọn, hai người đó rơi xuống, xác hẳn không nguyên vẹn đâu. Tiểu tử suy nghĩ đi... Hà lão phu biết người không muốn Băng Băng nương nương và Ý Thu gặp tử họa diệt vong mới thân hành đến đây.

Trong khi nghe Hà Cương nói, Thiệu Quân định thần lắng nghe giọng nói của hắn phát ra từ đâu, nhưng tuyệt nhiên chẳng thể nào phát hiện được bởi những tiếng vang do bốn bức vách vọng xuống thính nhĩ chàng.

Hai hàm răng Thiệu Quân nghiến chặt lại nhưng chẳng biết phải hành động như thế nào.

Thiệu Quân buông tiếng thở dài rồi nói:

- Hà Cương... Lão tặc, bốn thiếu gia chỉ giao Thanh Ma Thần Thủ cho người chỉ khi nào thấy được Băng Băng nương nương và Ý Thu thôi.

Hà Cương cười lên khanh khách rồi nói:

- Tiểu tử Thiệu Quân... Hà lão gia rất sẵn lòng bồi tiếp thịnh ý của người. Ngược lại Hà lão gia hy vọng người giữ lời của người nói đó. Nếu người không giữ lời hậu quả không biết như thế nào đâu.

Đạo Hoa Tặc Hà Cương nói dứt lời thì một âm thanh khô khốc đập vào thính nhĩ ba người. Liền sau âm thanh đó là một vòm cửa lộ ra một mặt đạo.

Hà Cương cất giọng nói:

- Các người đi vào mặt đạo đó sẽ gặp hai người kia.

Thiệu Quân nghiêm giọng nói:

- Hà lão tặc khôn ngoan đấy chứ.

- Tiểu tử đã ở trong Uyên Ương lâu rồi, Hà lão gia chẳng có gì phải e dè với người cả.

Thiệu Quân rít một luồng chân khí căng phồng lồng ngực rồi bước vào vòm cửa. Chân chàng vừa bước qua khỏi vòm cửa thì ngay lập tức có âm thanh khô khốc của cơ quan bí mật phát ra đập vào thính nhĩ.

Một phiến đá từ trên sập xuống che hẳn vòm cửa lại. Tiếng cười của Hà Cương cất lên the thé.

Thiếu Quân chau mày, rít giọng nói:

- Hà lão tặc lại giở trò rồi.

- Tiểu tử ngươi đang ở trong tử lộ mà không có hai ả nha đầu kia. Nếu ngươi không chết thì hai ả nha đầu nọ cũng đã thuộc về Hà lão gia. Ta nghĩ Thanh Ma Thần Thủ đối bốn mạng người. Người nào đối với người cũng đều quan trọng cả... Hẳn là ngươi không thể giữ nổi Sát Tử lệnh võ lâm Thanh Ma Thần Thủ rồi.

Thiếu Quân gằn giọng đáp lời Hà Cương:

- Hà lão tặc nghe cho rõ đây... Bất cứ người nào trong bốn người đó gặp nguy hiểm, thì bốn thiếu gia không để cho lão có một chỗ đứng trong cõi nhân sinh này đâu.

- Nói thì rất hay nhưng không biết ngươi có qua được tử đạo này không.

Lời của Hà Cương vừa dứt thì Thiếu Quân chớp thấy trước mặt một màn mưa đom đóm vùn vụt lao về phía mình.

Mật đạo chật chội, không cho chàng có khoảng trống để né tránh màn mưa ám tiễn, mà buộc phải dùng đến uy lực của Thanh Ma Thần Thủ. Thiếu Quân tạo ra một màn ảo khí tựa như bức bình phong húng lẩy lẩy màn mưa ám tiễn. Những chiếc ám tiễn chạm vào màn ảo khí rơi lộp độp xuống sàn đá.

Tất cả ám tiễn do Hà Cương khởi phát cơ quan bí mật đều rơi xuống sàn đá mật đạo.

Thiếu Quân rít giọng nói:

- Hà lão tặc còn trò gì thì cứ dụng hết đi. Hôm nay bốn thiếu gia sẽ san bằng Uyên Ương tình lâu.

- Tiểu tử đoán chắc như thế à? Ngươi đã có ý đó, bốn Hà gia rất sẵn lòng chứng mục sở thị bản lĩnh của Hàn thiếu gia.

Hà Cương hừ nhạt một tiếng rồi nói:

- Nếu tiểu tử không chết thì nha đầu Ý Thu sẽ chết trước.

Bức vách đá đối diện quay vòng, rồi hiện ra một bàn chông nhọn hoắt. Nhưng chỉ bàn chông đó thôi thì không có gì để Thiếu Quân phải trở mắt lúng túng và sửng sờ, mà vì còn có Ý Thu bị cột cứng vào bàn chông.

Nếu chàng dụng đến uy lực của Thanh Ma Thần Thủ hủy bàn chông đang từ từ trượt về phía mình thì vô tình giết luôn cả Ý Thu.

Thiếu Quân vô cùng bối rối trước tình huống mà Hà Cương đặt ra cho chàng.

Hà Cương nói:

- Người chết hay ả chết.
- Hà lão quỷ... Bốn thiếu gia không ngờ lão đề tiện và bỉ ổi đến như vậy.
- Người đừng tốn hơi buồn ra những lời nói như thế nữa... Hãy tìm cách cứu bản thân mình... Hoặc là người chết hoặc là nha đầu Ý Thu chết.

Trong khi hai người đối đáp thì bàn chông tiếp tục trượt dần về phía Thiếu Quân.

Thiếu Quân thở hắt ra một tiếng dụng đứng Thanh Ma Thần Thủ.

Hà Cương bật cười nói:

- Người định lấy mạng luôn giọt máu duy nhất của họ Thẩm ư? Thế thì người tàn nhẫn quá. Đứng ra người phải đối Thanh Ma Thần Thủ để giữ mạng của Ý Thu mới đúng chứ.

Hà Cương vừa nói dứt lời thì Thiếu Quân bất ngờ quay ngược ra sau lưng dụng Sát Tử lệnh Thanh Ma Thần Thủ vỡ vào thạch môn.

Ầm...

Thạch môn vỡ tan bởi uy lực của Thanh Ma Thần Thủ. Chàng miễn cưỡng băng trở lại gian đại sảnh Uyên Ương lầu. Nhưng lúc này trong đại sảnh Uyên Ương lầu chẳng còn thấy Nhã Nhã và Cơ Băng Tâm đâu nữa.

Thiếu Quân còn chưa biết phải làm gì thì trên nóc đại sảnh Uyên Ương lầu một màn lưới khổng lồ chụp xuống.

Thiếu Quân chẳng còn sự lựa chọn nào mà tạo ra năm luồng sát quang đón đỡ lấy màn lưới đó.

Năm đạo huyết quang từ đầu những ngón chỉ Thanh Ma Thần Thủ tựa năm lưới tầm sét xé toạc màn lưới. Màn lưới vừa bị năm đạo huyết quang xé nát thì cả nóc đại sảnh rơi xuống chực đè nát Thiếu Quân.

Thiếu Quân biến sắc, thi triển Hành Vân Di Tượng lao vút về phía mật đạo. Chàng vừa thoát vào mật đạo dẫn ra bên ngoài thì trần đại sảnh cũng sụp xuống.

Mặc dù thoát được ra khỏi Uyên Ương lâu nhưng Thiếu Quân vẫn còn rợn người, giá buốt cột sống mà cảm nhận như vừa mới bước ra từ cõi địa ngục.

Ý niệm đó khiến mồ hôi bất giác rịn ra trán Thiếu Quân.

Chàng nghĩ thầm: "Chỉ mới bước chân vào gian đại sảnh đầu tiên thôi mà mình đã phải đối phó với biết bao cạm bẫy của Hà lão tặc. Còn biết bao nhiêu cạm bẫy nữa chờ mình?"

Thiếu Quân bặm môi nhìn về phía vòm cửa mật đạo.

Chàng nghĩ tiếp: "Mình không thể ngang nhiên, công khai tiến vào Uyên Ương lâu của Hà lão tặc, cho dù có phá được những cạm bẫy kia thì lão vẫn có cách khống chế mình. Trong tay lão giờ không chỉ có Băng Băng, Ý Thu mà còn có cả Nhã Nhã và Cơ Băng Tâm. Phải tìm cách hóa giải tất cả cạm bẫy này trước khi đối mặt với Hà lão tặc".

Ý niệm đó còn đọng trong đầu Thiếu Quân thì giọng nói của Hà Cương từ trên vách đá vọng xuống:

- Hàn tiểu tử... Ngươi sợ rồi à?

Thiếu Quân miễn cưỡng nhìn lên vách đá:

- Hà lão tặc... Không phải bốn thiếu gia sợ đâu... Mà thiếu gia không thích cái trò kẻ trong bóng tối người ngoài ánh sáng. Bốn thiếu gia tạm thời để lão chăm sóc bốn người thân của bốn thiếu gia... Thiếu Quân sẽ quay lại trong thời gian ngắn nhất để diện kiến Hà lão tặc đó.

- Tiểu tử để mặc cho bốn người đó trong tay Đạo Hoa Tặc Hà Cương à?

- Bốn thiếu gia nghĩ lão chưa cần đến họ đâu, bởi vì trong tay bốn thiếu gia còn có Thanh Ma Thần Thủ.

Chàng đưa hữu thủ qua khỏi đầu, cao giọng nói tiếp:

- Hà lão tặc cần Sát Tử lệnh Thanh Ma Thần Thủ chứ đâu cần những người kia. Nếu lão hại họ thì đâu còn cái gì để cản tay bốn thiếu gia. Nên tạm thời bốn thiếu gia cho lão một thời gian nữa, đừng lo chuyện khác. Sau đó bốn thiếu gia sẽ quay lại tính sổ với lão.

Chàng nói rồi không để cho Hà Cương kịp đáp lời mà thi triển Hành Vân Di Tướng băng xuống Phong Ma sơn.

Hà Cương rống lên:

- Hàn tiểu tử... Ngươi có Thanh Ma Thần Thủ mà sợ xông vào Uyên Ương lâu của Hà lão gia sao? Ngươi là kẻ tham sống sợ chết bỏ mặc người thân ư?

Mặc cho Hà Cương thét gọi, Thiếu Quân vẫn băng mình xuống Phong Ma sơn mà không ngoái đầu nhìn lại.

Chàng vừa thi triển kinh công vừa nghĩ thầm: “Bổn thiếu gia không dại dột chui đầu vào cạm bẫy của lão đầu”.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>